

عنوان مقاله:

ارائه رویکردی از تفکرات معنوی از زنده شدن بعد از مرگ در معماری ایرانی مبتنی بر دیدن سنگ مزار آرامستانها در ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی عمران، معماری، شهرسازی با رویکرد توسعه زیرساخت های شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسنده:

محمد هاشمی - شهرداری اراک

خلاصه مقاله:

آثار معماری در ایران همواره به گونه نمادین مجسم کننده اعتقادات، باورها و مفاهیم آیینی و اعتقادی مردمان این سرزمین بوده است. به عقیده بسیاری از هنر شناسان، آنچه صورت های ویژه معماری ایران را تعمق پذیر ساخته، تجلی مفاهیم آرمانی و باورهای اعتقادی و آیینی ایرانیان در این بناها است به گفته ویل دورانت، «معماری باشکوه ترین هنر باستانی است که از کار ساده آراستن گورها و نقش کردن دیوارهای خارجی خانه آغاز شده است». مطالعه فضای آرامستان نیز از بعد اجتماعی و فرهنگی و معماری یا دریافت ارزش های آن در شهر، می تواند اهمیت توجه به این فضای شهری در بعد اجتماعی آن و تاثیرش بر جنبه های اجتماعی و فرهنگی را مشخص سازد. مطالعه هر سنگ گور و تنوع مکانی آرامستانها در ایران می توان نشانه ای تاریخی از تمدن و تنوع فرهنگ و اقوام گوناگون در طی سالیان دور و دراز این سرزمین می باشد. نشان هایی نظیر؛ حیوانات، انسان ها، گیاهان، زندگی، مرگ، افکار، عقاید، معماری، تمدن، دین، نژاد، مذهب، شهرسازی، معماری و پایگاه اجتماعی فرد تا شغل و ادبیات در جامعه ایرانی می باشد. در این مطالعه به بررسی تفکرات معماران ایرانی در رابطه با معاد و حیات دوباره توجه به نقش ها و حکاکای های صورت گرفته در سنگ قبر و گورستان ها به صورتی نمونه ای پرداخته شده است که نتایج نهایی حکایت از آن دارد که ما ایرانیان در ادوار مختلفی از تاریخ به حیات و زایش دوباره اعتقاد داشته ایم و این تفکرات را در بیشتر بناها به صورت نمادین به نمایش گذاشته ایم.

کلمات کلیدی:

آرامستان، نمای شهری، معماری ایرانی،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1568407>

